

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0380/2013

21.11.2013

BETÆNKNING

om det internationale samfunds indsats på området for udvikling og statsopbygning i Sydsudan
(2013/2090(INI))

Udviklingsudvalget

Ordfører: Véronique De Keyser

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	20
UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET.....	25
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	31
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	35

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om det internationale samfunds indsats på området for udvikling og statsopbygning i Sydsudan (2013/2090(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2012 om situationen i Sudan og Sydsudan¹,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om EU's budgetstøtte til udviklingslande i fremtiden²,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om det 4. forum på højt niveau om bistandseffektivitet³,
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter⁴,
- der henviser til Udviklingsudvalgets undersøgelsesmission til Sydsudan i juli 2011,
- der henviser til den endelige rapport fra Den Europæiske Unions valgobservationsmission om folkeafstemningen i det sydlige Sudan den 9.-15. januar 2011⁵,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) og Den Europæiske Union og dens medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000⁶ og første gang ændret i Luxembourg den 25. juni 2005⁷, og igen ændret i Ouagadougou den 22. juni 2010⁸,
- der henviser til erklæringen fra formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling om situationen i Sudan og Sydsudan udstedt i Horsens (Danmark) i maj 2012⁹,
- der henviser til EU's og dets medlemsstaters erklæring af 9. juli 2011 i anledning af Republikken Sydsudans uafhængighed¹⁰,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. juli 2013 om Sudan og Sydsudan¹¹,

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0248.

² EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 38

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0460.

⁴ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 74.

⁵ http://eeas.europa.eu/sitemap/index_en.htm.

⁶ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁷ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁸ EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3.

⁹ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_horsens/pdf/soudan_en.pdf.

¹⁰ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/123591.pdf.

¹¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/138254.pdf.

- der henviser til erklæring af 5. juli 2012 fra Kristalina Georgieva, medlem af Kommissionen, om Sudan og Sydsudan¹,
- der henviser til den humanitære gennemførelsesplan (Humanitarian Implementation Plan – HIP) for Sudan og Sydsudan for 2013 fra Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og ændringen heraf²,
- der henviser til erklæringerne af 18. juni 2013 fra talsmanden for den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om det dødelige angreb på et medlem af De Forenede Nationers midlertidige sikkerhedsstyrke for Abyei (UNISFA) i det sydlige Kordofan³; af 1. maj 2013 om konflikten i Sydkordofan og Blå Nil⁴; og af 8. januar 2013 om den nylige lukning af civilsamfundsorganisationers kontorer i Sudan⁵,
- der henviser til den erklæring, der blev udsendt lokalt af EU-delegationen den 25. juli 2013, efter præsidentens afskedigelse af hele Republikken Sydsudans regering⁶,
- der henviser til Dili erklæringen: "en ny vision for fredsopbygning og statsopbygning" af 10. april 2010⁷,
- der henviser til "New Deal", aftalen om engagement i struktursvage stater, der blev forelagt på Det Fjerde Forum på Højt Plan om Bistandseffektivitet, der blev holdt i Busan i december 2011⁸,
- der henviser til OECD's rapport fra 2011 "International Engagement in Fragile States – Republic of South Sudan" (internationalt engagement i struktursvage stater – Republikken Sydsudan)⁹,
- der henviser til Verdensbankens rapport om udviklingen i verden ("World Development Report 2011: "Conflict, Security, and Development"¹⁰),
- der henviser til rapporten fra Den Afrikanske Unions gennemførelsespanel på højt plan (African Union High-Level Implementation Panel – AUHIP) om Sudan og Sydsudan, der blev offentliggjort den 31. juli 2013¹¹,
- der henviser til erklæring af 8. marts 2013 fra talsmanden for FN's generalsekretær om oprettelsen af en sikker demilitariseret grænsezone mellem Sudan og Sydsudan og aktivering af den fælles mekanisme for verifikation og overvågning af grænsen ("Joint

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-524_en.htm.

² http://ec.europa.eu/echo/files/funding/decisions/2013/HIPs/Sudan-SouthSudan_en.pdf.

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137507.pdf.

⁴ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/136969.pdf.

⁵ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/134590.pdf.

⁶ http://eeas.europa.eu/statements/local/local_statement_south_sudan_24072013_en.pdf.

⁷ http://timor-leste.gov.tl/wp-content/uploads/2010/04/Dili_Declaration_FINAL_12.04.20101.pdf.

⁸ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/Final%20file.pdf>, s. 39.

⁹ <http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>.

¹⁰ http://wdronline.worldbank.org/worldbank/a/c.html/world_development_report_2011/abstract/WB.978-0-8213-8439-8.abstract.

¹¹ <http://appablog.wordpress.com/2013/07/31/report-of-the-african-union-high-level-implementation-panel-for-sudan-and-south-sudan/>.

- Border Verification and Monitoring Mechanism")¹ ,
- der henviser til resolutionen "Technical assistance and capacity building for South Sudan in the field of human rights", der blev vedtaget af FN's Menneskerettighedsråd den 27. juni 2013 (A/HRC/21/L.7/Rev.1),
  - der henviser til rammeaftalen om de politiske og sikkerhedsmæssige ordninger for Blå Nil og staterne i Kordofan-provinsen, undertegnet den 28. juni 2011² ,
  - der henviser til konklusionerne i rapporterne fra FN's højkommisær for menneskerettigheder, der blev forelagt for Menneskerettighedsrådet på dets 21. og 23. møde³ ,
  - der henviser til de aftaler, der blev indgået i Addis Ababa mellem Republikken Sudan og Republikken Sydsudan den 27. september 2012⁴ ,
  - der henviser til Amnesty Internationals rapport fra 2013 om menneskerettighedssituationen i Sydsudan⁵,
  - der henviser til Human rights Watch-rapporten "This old man can feed us, you will marry him"⁶,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og til udtalelser fra Udenrigsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0380/2013),
- A. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1996 (2011) bifaldt oprettelsen af Republikken Sydsudan den 9. juli 2011, og at FN's Generalforsamling den 14. juli 2011 vedtog at optage Sydsudan som medlemsstat (A/RES/65/308);
- B. der henviser til, at der kun ved hjælp af en samlet tilgang kan tages fat på det bælte af usikkerhed, underudvikling og ringe regeringsførelse, der går tværs gennem Sahel til Afrikas Horn;
- C. der henviser til, at det nyligt skabte Sydsudan også er et af de fattigste lande i verden med 50 % af befolkningen, der lever under fattigdomsgrænsen; der henviser til, at landet efter at være kommet ud af en krig og ligger i en ustabil region er i fare for at bryde sammen, hvis ikke det internationale samfund og de lokale aktører samarbejder om at udvikle en fælles strategi, der kan gøre det til en demokratisk og inklusiv stat;

¹ <http://www.un.org/sg/statements/index.asp?nid=6644>.

² http://www.sudantribune.com/IMG/pdf/Two_Areas_Agreement.pdf.

³ http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-34_en.pdf,
http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A.HRC.21.62_en.pdf,
http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-31_en.pdf.

⁴ <http://www.rssnegotiationteam.org/historic-september-27-peace-agreements.html>.

⁵ <http://www.amnesty.org/en/region/south-sudan/report-2013>.

⁶ <http://www.hrw.org/reports/2013/03/07/old-man-can-feed-us-you-will-marry-him-0>.

- D. der henviser til, at der er iværksat visse foranstaltninger til en reform af sikkerhedssektoren (SSR), såsom oprettelsen af den nationale sydsudanesiske polititjeneste (SSNPS), det nationale råd for sikkerhed og afvæbning (SCND) samt rådet for demobilisering og reintegration (DDR);
- E. der henviser til, at den nye stat Sydsudans velstand og levedygtighed i stor udstrækning afhænger af konstruktive og fredelige forbindelser med alle nabolande, især Republikken Sudan, og af disse to landes evne til at gøre en ende på deres stridigheder og til at enes om og gennemføre holdbare løsninger, især hvad angår grænsekonflikter, olieindtægter, Abyeis endelige status, statsgælden og spørgsmålet om statsborgerskab;
- F. der henviser til, at opbygning af en stat og overvindelse af struktursvaghed kræver et langsigtet perspektiv og et holdbart, pålideligt og stabilt engagement fra det internationale samfunds side;
- G. der henviser til, at Sydsudan, selvom det står over for et stort antal alvorlige udfordringer, har gjort væsentlige fremskridt i forhold til de centrale udviklingsindikatorer, siden freds aftalen ("Comprehensive Peace Agreement") fra 2005 trådte i kraft, herunder en seksdobling af antallet af indskrivninger i underskolen, et fald på 25 % i børnedødeligheden og oprettelse af vigtige statslige institutioner på forbunds- og delstatsniveau;
- H. der henviser til, at børn er de første ofre for urolighederne og konflikterne i Sydsudan; der henviser til de væbnede gruppers seksuelle mishandling af børn og kvinder samt rekruttering af børn;
- I. der henviser til, at den demokratiske genopbygning får et bredere perspektiv, når flere kvinder involveres i konfliktløsningsprocesser og politisk beslutningstagning;
- J. der henviser til, at Sydsudans store afhængighed af olieproduktion, der tegner sig for omkring 88 % af de nationale indtægter, og som for øjeblikket, hvad eksporten angår, er totalt afhængig af Republikken Sudan; der henviser til, at denne alt for store afhængighed ikke alene er en trussel mod landets økonomi men også tjener som et middel til at lægge pres på det nye land og dermed skaber yderligere spændinger og endda konflikter mellem de etniske grupper, som det har vist sig gennem de sidste to år; der henviser til, at Sydsudan har indgået aftaler med nabolandene Kenya, Etiopien og Djibouti om at undersøge mulighederne for at anlægge to rørledninger, der forbinder dets oliefelter med Adenbugten og Det Indiske Ocean;
- K. der henviser til, at olieproduktionen i over et år har været afbrudt af den sydsudanske regering, samt at olieledningerne i Sudan har været lukkede, hvilket har betydet, at Sydsudan har været afskåret fra sine hovedindtægter, hvorved landet er blevet kastet ud i en alvorlig finanskrisen fulgt af en periode med hård økonomisk stramning, der stadig varer ved;
- L. der henviser til, at ressourcestyringsindekset ("Resource Governance Index") for 2013, skønt det anerkender en "ambitiøs retsramme udformet til at fremme gennemsigtig styring af oliesektoren", placerer Sydsudan som nr. 50 ud af 58 lande, fordi dets myndigheder ikke har udsendt oplysninger om sektoren og etableret effektive

overvågnings- og revisionsmekanismer;

- M. der henviser til, at det internationale samfund i væsentlig grad har understøttet Sydsudans uafhængighed og levedygtighed og dets økonomiske og sociale udvikling politisk og materielt, og til, at EU har spillet en meget positiv rolle i denne forbindelse; der henviser til, at EU og dets medlemsstater i anledning af Sydsudans uafhængighed forpligtede sig til at udvikle et tæt og langsigtet partnerskab med Republikken Sydsudan og dens befolkning;
- N. der henviser til, at Rådet den 23. maj 2011 godkendte en finansieringspakke på 200 millioner euro til Sydsudan, der stillede midlerne til rådighed til EU's bidrag til det fælles landestrategidokument ("Response Strategy") for Sydsudan 2011-2013;
- O. der henviser til, at det internationale samfund og de internationale humanitære organisationer i høj grad har reageret på nødvendigheden af at lette befolkningens lidelser i området, på trods af at oprørsgrupper og den sudanske regering har nægtet dem adgang til visse regioner, og at EU til dette formål har ydet og fortsat yder omfattende humanitær bistand, herunder 110 millioner euro alene i 2012;
- P. der henviser til, at perspektiverne for en mere langsigtet udvikling og statsopbygning i Sydsudan er uløseligt forbundet med den regionale gensidige afhængighed på Afrikas Horn – ikke mindst med hensyn til en løsning på sikkerhedsproblemerne i forholdet til nabolandet Sudan (herunder regionerne Darfur, Kurdofan og Blå Nil), og investeringer i økonomisk integration med andre regionale partnere;
- Q. der henviser til, at Sydsudan er et af de allerførste lande, hvor fælles planlægning mellem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Kommissionen og EU-medlemsstaterne i overensstemmelse med udviklingsplanen for Sydsudan er blevet gennemført i praksis i form af et fælles EU-landestrategidokument, der blev vedtaget i december 2011, og som omfattede et beløb på i alt 830 millioner euro i udviklingsbistand;
- R. der henviser til, at Sydsudan endnu ikke er tiltrådt Cotonouaftalen, idet Sydsudans regering har givet udtryk for frygt for eventuelle følger for dets forbindelser med Republikken Sudan; der henviser til, at tiltrædelse af Cotonouaftalen ikke ville forpligte Sydsudan til omgående at tiltræde Romstatutten; der henviser til, at denne tøven med at tiltræde Cotonouaftalen fører til problemer med planlægningen af EU-bistanden fra 2014 og fremover under den 11. Europæiske Udviklingsfond, som potentielt kunne resultere i, at Sydsudan går glip af midler ikke alene, hvad angår nationale tildelinger, men også hvad angår midler fra regionalfondene og omfattende finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank, som ville forbedre landets infrastruktur og regionale økonomiske integration; der henviser til, at Sydsudan ved at ratificere Cotonouaftalen også kunne forbedre landets evne til at tiltrække europæiske investeringer inden for den private sektor; der henviser til, at de yderligere lånefaciliteter, som Sydsudan kunne få adgang til efter en tiltrædelse af Cotonouaftalen, på tilsvarende vis kunne bidrage til implementeringen af Addis Ababa-aftalerne;
- S. der henviser til, at Rådet i august 2010 udnævnte Rosalind Marsden til Den Europæiske Unions Særlige Repræsentant (EUSR) for Sudan og derefter har udvidet og forlænget hendes mandat, men at det i juni 2013 kun gik med til en fire måneders forlængelse frem

til 31. oktober 2013, idet dette mandat skal sammenlægges med EUSR's mandat for Afrikas Horn, til trods for at hun har gjort et fremragende arbejde og spillet en vigtig rolle med henblik på optimal udnyttelse af EU's forskellige instrumenter og deres indflydelse på udviklingen i regionen; der henviser til, at EU uden en sådan særlig repræsentant for Sudan/Sydsudan ville blive kørt ud på et sidespor i forbindelse med internationale forhandlinger og tiltag;

- T. der henviser til, at Den Europæiske union har ydet støtte til Den Afrikanske Unions højniveaupanel, som har den tidligere sydafrikanske præsident Thabo Mbese til formand, og til FN-missionerne, navnlig De Forenede Nationers mission i Sudan (UNMIS), De Forenede Nationers mission i Sydsudan (UNMISS), FN's og Den Afrikanske Unions fælles mission i Darfour (UNAMID) samt FN's midlertidige sikkerhedsstyrke i Abyei (UNISFA);
- U. der henviser til, at der blev formuleret en ny aftale om engagement i struktursvage stater ("New Deal for Engagement in Fragile States") af G7+- gruppen (herunder Sydsudan) og den Internationale Dialog om Fredsopbygning og Statsopbygning ("International Dialogue on Peace Building and State Building" – IDPS), som derefter blev støttet af EU sammen med 36 lande på det fjerde forum på højt plan om bistandseffektivitet i Busan i december 2011;
- V. der henviser til, at der blev holdt et forum om økonomisk partnerskab i Washington, hvor det blev bebudet, at der ville blive oprettet en ny kompaktaftale ("New Deal Compact") for at afstikke rammerne for et nyt internationalt engagement til understøttelse af udviklingen i Sydsudan;
- W. der henviser til, at de eksterne bestræbelser, der gøres med hensyn til statsopbygning og udvikling, kun kan krones med held, hvis Sydsudans ledere bestræber sig på og er i stand til at udvikle en ansvarlig, hurtigtreagerende og inklusiv ledelse og modarbejder kortsigtede eller egennyttige interesser; der henviser til, at Sydsudan endnu ikke er blevet inkluderet i de fleste forvaltningsindikatorer, og at der fortsat foreligger meget få kvantitative oplysninger om omfanget af korruption i landet; der henviser til, at såvel det private som det offentlige internationale samfund ikke tolererer korruption og derfor skal sikre, at ydelsen af bistand eller investeringer ikke medfører eller ansporer til skadelig praksis;
- X. der henviser til, at der mangler et socialt sikkerhedsnet, og at adgangen til serviceydelser såsom sundhedspleje, elektricitet og vand fortsat er yderst begrænset; der henviser til, at det ifølge nogle skøn kun er en tredjedel af befolkningen, der har adgang til rent vand, og til, at problemer med adgang til vand har skærpet konflikter i lokalsamfundene;
- Y. der henviser til, at sydsudanske kvinder og piger har verdens højeste dødelighed blandt mødre, og at en ud af syv kvinder i Sydsudan vil dø under eller umiddelbart efter nedkomst¹; der henviser til, at den største årsag til dødelighed blandt mødre er infektioner og/eller blødninger, og til at der i Sydsudan er alvorlig mangel på basalt lægeudstyr og kvalificerede sygeplejersker og jordemødre;

---

¹ Humanitarian news and analysis, rapport om "Women's Security in South Sudan" 2012.

- Z. der henviser til, at det anslås, at 48 % af piger i alderen 15-19 år tvangsgiftes i Sydsudan og til, at 12-årige piger efter sigende også skulle være blevet tvangsgiftet, hvilket direkte påvirker pigernes skolegang, idet kun 39 % af eleverne i underskolen og 30 % i overbygningen er piger;
- AA. der henviser til, at den overbevisning, at piger er deres fars eller ægtemands ejendom, er en dybt forankret del af det medgiftssystem, der eksisterer i Sydsudan;
- AB. der henviser til, at vold i hjemmet anses for en rodfæstet social norm i hele Sydsudan og til, at 82 % af kvinderne og 81 % af mændene mener, at en kvinde bør tolerere vold i hjemmet og holde problemet inden for familien¹;
- AC. der henviser til, at analfabetismen skønnes til at ligge på over 80 % af befolkningen (landet har verdens højeste analfabetisme blandt kvinder), mens kun 25 % af alle skoleelever er piger, og at andelen af kvinder, der har adgang til uddannelse, dermed er den laveste i verden; der henviser til, at der er mangel på lærere;
- AD. der henviser til den store lærermangel og det presserende behov for erhvervsuddannelser samt uddannelsesinstitutioner, der kan uddanne en kvalificeret arbejdsstyrke;
- AE. der henviser til, at de vidtstrakte landbrugsarealer i Sydsudan betyder, at landbruget ikke alene har et stort potentiale, hvad angår rentable forretninger samt lokale beskæftigelsesmuligheder i landet, men at det ligeledes vil kunne bidrage til at afhjælpe fødevaremangler i selve Sydsudan og på længere sigt også dække nabolandenes behov;
- AF. der henviser til, at kvinder spiller en central rolle for nedbringelse af fødevarer- og ernæringsusikkerheden og kan bistå med at øge landbrugets produktivitet;
- AG. der henviser til, at Sydsudan så godt som ikke råder over infrastrukturer for vej- eller jernbanetransport eller transport ad indre vandveje; der henviser til, at det er nødvendigt at udvikle disse infrastrukturer for at sætte skub i landets økonomiske vækst såvel som handel, markedsadgang og jobskabelse;
- AH. der henviser til, at der ifølge skøn stadig ligger flere millioner personellandminer og ueksploderet ammunition begravet i Sydsudan efter borgerkrigen;
- AI. der henviser til, at den indre sikkerhed fortsat er en af de største udfordringer for Sydsudan, idet adskillige konflikter med lav intensitet bevirker en alvorlig humanitær situation; der henviser til, at der gentagne gange er blevet berettet om krænkelser begået af de sydsudanesiske sikkerhedsstyrkers side, herunder udenretslige henrettelser, voldtægt og tortur under kampagner for afvæbning af civilbefolkningen; der henviser til, at bestræbelserne efter 2005 på området for demobilisering, nedrustning og genintegration er gået i stå, og at der mangler en acceptabel pensionsordning for veteraner;
- AJ. der henviser til, at befolkningen står over for en stor risiko for fødevarer- og ernæringsusikkerhed, som allerede i år har ramt 4,1 mio. sydsudanesere; der henviser til den meget begrænsede

---

¹ "Conflict and Health", marts 2013.

adgang til sundhedstjenester, manglen på personale og medicinsk udstyr og de humanitære behov hos de mennesker, der er fordrevet af konflikterne; der henviser til børnedødeligheden blandt børn under fem år og mødredødeligheden, som er den største i verden;

AK. der henviser til, at Sydsudan i 2013 er faldet 12 placeringer i Journalister uden Grænsers pressefrihedsindeks og nu ligger som nummer 124 ud af de 180 lande på listen;

AL. der henviser til, at holdbar langsigtet stabilitet på Afrikas Horn kun kan opbygges ved hjælp af stærke demokratiske institutioner, en passende rolle og et passende rum for civilsamfundet, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, navnlig for ytringsfriheden, samt solide økonomiske udsigter for samfundet generelt; der henviser til, at adskillelsen af Sudan og Sydsudan angiveligt har ført til en religiøs konflikt; der henviser til, at et antal personer er flygtet fra Sudan til det overvejende kristne Sydsudan; der henviser til, at antallet af flygtninge fra Sudan til Sydsudan i juni 2013 blev anslået til 263 000¹;

AM. der henviser til, at journalister ofte er blevet truet, arresteret eller tilbageholdt uden sigtelse; der henviser til, at der er rapporteret om sikkerhedsstyrker, der har chikaneret og illegalt tilbageholdt journalister; der henviser til, at de sydsudanske myndigheder ikke har foretaget omgående, effektiv og upartisk efterforskning af angreb på journalister eller i sager såsom drabet på regeringskritikeren og journalisten Isaiah Abraham;

AN. der henviser til, at svaghederne i retssystemet er medvirkende årsag til alvorlige krænkelse af menneskerettighederne; der henviser til, at der inden for det juridiske erhverv er et klart behov for specialuddannelse vedrørende menneskerettigheder; der henviser til, at det for at behandle straffrihed er nødvendigt at skabe større viden om centrale instrumenter vedrørende menneskerettigheder, hvilket vil bidrage til anvendelsen deraf; der henviser til, at der næsten er total mangel på retshjælp i det strafferetlige system;

AO. der henviser til, at engelsk er officielt sprog i Sydsudan, men at det ikke tales af den overvejende analfabetiske sydsudanske befolkning; der henviser til, at engelsk er det dominerende sprog i den offentlige administration, retssystemet, private virksomheder og i landets største medier; der henviser til, at der i Sydsudan tales over 60 sprog og dialekter af de forskellige etniske grupper, som landet består af; der henviser til, at sproget har afgørende betydning for den nationale samhørighed, og at en fyldestgørende sprogpolitik derfor er vigtig;

AP. der henviser til, at Sydsudan vil fortsætte med at anvende dødsstraf, med mindre der indføres ændringer i landets forfatning;

AQ. der henviser til, at den store udbredelse af børneægteskaber – I Sydsudan er næsten halvdelen af alle piger i alderen mellem 15 og 19 år gift – skaber et miljø, hvor de i højere grad er udsat for fysiske, seksuelle, psykiske og økonomiske overgreb;

AR. der henviser til, at kvinders lige deltagelse i det offentlige rum er en forfatningssikret

---

¹ FN's Højkommissariat for Flygtninge, "CAP for South Sudan, Mid-Year Review 2013".

rettighed, hvilket understøttes af en kvote på 25 %; der henviser til, at der kun er sket små fremskridt med hensyn til at øge kvinders deltagelse i den offentlige sektor på trods af den sydsudanske regerings løfter på området; der henviser til, at et effektivt engagement fra kvinder i Sydsudan i forbindelse med fredsskabelse, forvaltning og økonomisk udvikling kan bidrage til at konsolidere freden og sikkerheden i landet;

1. bifalder de nylige tegn på en lettelse af spændingerne mellem Sydsudans og Republikken Sudans regeringer, som kom til udtryk under den sydsudanesiske præsidents besøg i Republikken Sudan i begyndelsen af september 2013, og de erklæringer om god vilje, der blev fremsat af begge parter ved denne lejlighed; understreger, at begge landes økonomiske og sociale udvikling i høj grad afhænger af fredelige og samarbejdsprægede forbindelser mellem de to lande;
2. opfordrer begge landes regeringer og det internationale samfund til at fortsætte og intensivere bestræbelserne på at få afklaret de spørgsmål, der stadig mangler at blive løst, efter at den omfattende fredsaftale fra 2005 er udløbet, og Sydsudan opnåede uafhængighed i juli 2011, idet disse stadig er en hindring for gode naboskabsforbindelser, og opfordrer dem til at afstå fra brug af trusler og militærmagt samt fra at understøtte irregulære væbnede styrker i regionen;
3. opfordrer indtrængende de sydsudanesiske myndigheder til at efterleve FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 2109, håndhæve retsstatsprincippet, leve op til deres ansvar for så vidt angår beskyttelse af civilbefolkningen og respektere borgernes grundlæggende rettigheder; opfordrer ligeledes de sydsudanesiske myndigheder til at optrappe deres indsats for at tackle det udbredte og voldelige kvægtyveri, som traditionelt finder sted i landets landdistrikter;
4. noterer sig henstillingen fra Den Afrikanske Union til regeringerne i Khartoum og Juba om, at der skulle afholdes en folkeafstemning om den omstridte region Abyei i oktober 2013; opfordrer de sydsudanesiske myndigheder til at sikre, at Misseriya-nomaderne kan deltage i folkeafstemningen, idet Khartoum i modsat fald modsætter sig afholdelsen heraf; glæder sig over erklæringen fra de sydsudanesiske myndigheder, hvori der mindes om, at Misseriya-folket altid har haft fri adgang til vand og græsarealer i Abyei, og det påpeges, at de fortsat vil have denne rettighed i fremtiden; agter at holde nøje øje med resultaterne af det møde, som 15 statschefer fra Den Afrikanske Union afholdt om dette spørgsmål i New York den 23. september 2013;
5. foreslår, at regeringerne i Sudan og Sydsudan i sidste instans overlader det til Den Internationale Domstol at finde en juridisk og fredelig løsning på de tilbageværende grænseproblemer mellem Sudan og Sydsudan;
6. opfordrer indtrængende Republikken Sudan og Republikken Sydsudan til fuldt ud at respektere Addis Ababa-aftalerne fra september 2012;
7. gentager sin støtte til Den Europæiske Unions regionale engagement under EU's strategiramme for Afrikas Horn såvel som i forbindelse med den samlede EU-tilgang til Sudan og Sydsudan; bemærker yderligere den geografiske overlapning i Sahelregionen og dens politiske, økonomiske og sociale udfordringer, som er indbyrdes forbundne; opfordrer derfor Den Europæiske Union til at samordne sin strategi for regionen som

helhed mere effektivt, specifikt ved at forbinde målene og anvendelsesområdet for EU's strategiramme for Afrikas Horn med målene og anvendelsesområdet for EU's strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel; tilskynder til, at der i forbindelse med begge instrumenter tages særligt hensyn til menneskerettighederne på en snævert samordnet måde; opfordrer desuden Den Europæiske Union til at inddrage sine særlige repræsentanter for Sahel og for menneskerettighederne samt sin særlige repræsentant for Afrikas Horn i indsatsen for at imødegå de aktuelle udfordringer i denne region og til at forpligte sig til en omfattende dialog med de regionale partnere med henblik på at forbedre samarbejdet og fremme udviklingen;

8. anerkender og støtter fuldt ud den gode indsats, som EU's særlige repræsentant for Sudan og Sydsudan og andre EU-partnere yder; opfordrer samtlige EU-institutioner og medlemsstater til henholdsvis at bevare og opbygge en konstruktiv dialog med begge stater og til at bidrage til en virkelig proces med en omfattende national dialog om fremtidsperspektiver for Sudans og Sydsudans befolkning;
9. opfordrer indtrængende myndighederne i Sudan og Sydsudan til fuldt ud at gennemføre den samlede fredsftale, i henhold til hvilken de to stater opfordres til at tackle spørgsmålene vedrørende deling af magten, statsborgerskab, olieindtægter og deling af gælden; understreger, at der til trods for betydelige meningsforskelle mellem regeringerne i Khartoum og Juba, især vedrørende den kontroversielle folkeafstemning om Abyei, som skulle være afholdt i oktober 2013, er positive tegn på samarbejde mellem de to regeringer, såsom initiativet til at tillade trafik over grænsen som et forberedende skridt til indgåelsen af handelsaftaler mellem de to lande; påskønner de fremskridt, som Den Afrikanske Union har gjort ved at bringe præsidenterne for henholdsvis Sudan og Sydsudan sammen for at tilskynde til gennemførelse af samarbejdsaftalerne; opfordrer Sudan og Sydsudan til at genoptage forhandlingerne om olieforsyningen til den nordlige del;
10. opfordrer Sydsudan og Sudan til at gøre bedst mulig brug af den rigdom og det potentiale, som olieressourcerne i regionen udgør for begge lande, og til at nå til enighed om de uløste økonomiske overgangsordninger mellem de to lande;
11. understreger betydningen af den samarbejdsaftale, herunder sektoraftalerne, mellem Sudan og Sydsudan, der blev undertegnet i Addis Ababa den 27. september 2012; understreger imidlertid sin bekymring over den sudanske regerings ensidige beslutning med hensyn til at lukke for olieeksporten fra Sydsudan og en indefrysning af alle sektoraftaler, der er en foranstaltning, som vil skade begge landes økonomier og forværre de regionale spændinger; opfordrer begge regeringer til at arbejde sammen med Den Afrikanske Unions højniveaupanel for at vende tilbage til samarbejdsaftalen, til at standse støtten til væbnede oprørsgrupper, til fuldt ud at støtte op om aftalen om den demilitariserede sikkerhedszone langs grænsen, der overvåges af FN's udvidede, midlertidige sikkerhedsstyrke i Abyei, og til at træffe forberedelser til en folkeafstemning om Abyeis fremtidige status;
12. opfordrer samtlige grupper og partier i Sydsudan til at udforme en fælles vision for deres land og dets fredelige, fremgangsrige og retfærdige udvikling; opfordrer den sydsudanske regering til at overveje at indlede en national og inddragende debat for at løse de etniske

konflikter og finde løsninger til en fredelig sameksistens;

13. understreger betydningen af, at den sydsudanesiske befolkning får demonstreret værdien og effektiviteten af deres nye demokratiske stat, herunder dannelsen af en stabil regering, der ikke handler ved hjælp af vilkårlige præsidentdekreter, og som sikrer adskillelse af den udøvende, den lovgivende og den dømmende magt samt respekterer menneskerettighederne og mediefriheden, forebygger og sætter ind over for korruption og leverer offentlige tjenester og infrastruktur, herunder i landdistrikter uden for Juba; beklager dybt korruptionens konsekvenser for denne nye stat og opfordrer det internationale donorsamfund, inklusive Den Europæiske Union, til omhyggeligt at vurdere Sydsudans evne til at løse dette problem; opfordrer endvidere Sydsudan til at øge sine bestræbelser på at bekæmpe korruption, herunder præsident Kiirs initiativer over for højtstående embedsmænd, og til samtidig at opmuntre regeringen til at gå videre med gennemførelsen af sin udviklingsplan, blandt andet ved at diversificere landets økonomi væk fra afhængighed af olieeksport;
14. opfordrer indtrængende Sydsudan til at ratificere Cotonouaftalen mellem EU og AVS-landene for at gøre det muligt for EU at engagere sig i Sydsudans udvikling på lang sigt, og understreger, at Sydsudans tiltrædelse af aftalen på ingen måde bør hæmme forsoningsprocessen og de konstruktive forbindelser med Republikken Sudan, der faktisk har en langsigtet interesse i en positiv udvikling hos alle sine naboer;
15. opfordrer den sydsudanske regering til hurtigst muligt at ratificere de internationale menneskerettighedskonventioner;
16. opfordrer alle vigtige internationale partnere, især EU-medlemsstaterne, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, til at opretholde deres engagement i udviklingen og opbygningen af staten og sikkerheden for alle mennesker i Sydsudan; understreger behovet for at forbinde fredsskabelse, herunder elementet om håndtering af fortiden, med indsatsen for at opbygge en stat med henblik på at sikre en bæredygtig statsopbygning; støtter EU's engagement som en vigtig partner i forbindelse med "New Deal" med henblik på opbygning af staten gennem en "State Building Compact";
17. opfordrer alle vigtige internationale partnere, især EU-medlemsstaterne, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, til at opretholde deres engagement i udviklingen og opbygningen af staten og sikkerheden for alle mennesker i Sydsudan; støtter EU's engagement som en vigtig partner i forbindelse med "New Deal" med henblik på opbygning af staten gennem en "State Building Compact";
18. fremhæver betydningen af, at Den Europæiske Union arbejder sammen med multilaterale partnere og donorer om at støtte Sydsudan på dets vej til demokrati; glæder sig i denne forbindelse over bidraget (4,9 mio. USD) fra Den Europæiske Union til Den Internationale Organisation for Migration, som vil lette dialogen og kommunikationen mellem de forskellige stammer og klaner om, hvorledes de knappe ressourcer (vand, græsningsarealer) kan deles i en situation med stigende vold blandt forskellige samfundsgrupper; glæder sig over det arbejde, De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (UNESCO) har udført med at bevare de historiske arkiver, idet de udgør et vigtigt redskab for Sydsudan i statsopbygningsprocessen; opfordrer indtrængende den sydsudanesiske regering til – i betragtning af det

internationale samfunds øgede bevidsthed om kemiske våben – hurtigst muligt at undertegne og ratificere konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse, såvel som andre konventioner om våbenkontrol og nedrustning, inklusive dem, der er bestemt til at tackle ulovlige og ukontrollerede strømme af håndvåben og lette våben;

19. erindrer om, at alle former for budgetstøtte til udviklingslande kræver egnede risikostyringsredskaber, bør være et supplement til andre bistandsmetoder og skal understøttes af effektiv parlamentarisk kontrol med det nationale budget i modtagerlandet samt af andre former for ansvarlighed og gennem borgerdeltagelse, og at alle disse foranstaltninger skal sikres og understøttes af både den nationale regering og de respektive bistandsdonorer;
20. tilskynder Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU's særlige repræsentant for Sudan og Sydsudan og Kommissionen til at øge bevidstheden om og synligheden af EU's meget positive bidrag til en fredelig, demokratisk overgang og til den økonomiske og sociale udvikling i Sydsudan; frygter, at det yderligere ville kunne mindske denne synlighed og reducere effekten af EU's og dets medlemsstaters indsats, hvis det mandat, der er tildelt EU's særlige repræsentant for Sudan og Sydsudan, blev bragt til ophør på et tidspunkt, hvor en række forpligtelser indeholdt i den omfattende fredsftale fra 2005 og Addis Ababa-aftalen fra 2012 stadig ikke er blevet efterkommet fuldt ud; opfordrer til en udvidelse af den særlige repræsentants mandat frem for planen om at tilføje Sudan til den særlige repræsentant for Afrikas Horn allerede overbebyrdede mandat;
21. opfordrer til en regelmæssig gennemgang af EU's strategiramme for Afrikas Horn og EU's samlede tilgang til Sudan og Sydsudan for at sikre, at de politiske instrumenter og ressourcer er skræddersyede til at støtte fredsprocessen og opbygningen af demokrati, herunder forberedelserne til valget i 2015; bemærker, at de fremtidige mandater for EU's særlige repræsentanter i denne region, herunder beslutninger om at sammenlægge stillinger, bør overvejes i forbindelse med denne politikgennemgang og i forhold til den politiske virkelighed på stedet;
22. bifalder, at EU siden 2011, hvor Sydsudan opnåede uafhængighed, foruden humanitær bistand har ydet 285 millioner euro i udviklingsbistand til Sydsudan (bistanden fra medlemsstaterne undtaget);
23. opfordrer staten til ikke at forhindre ngo'erne og de humanitære organisationer adgang til befolkningerne i konfliktområder; minder om, at denne obstruktion af ngo'erne og de humanitære organisationer er i strid med den humanitære folkeret;
24. støtter det fokus, som EU-bistanden til Sydsudan sætter på landbrug, demokratisk regeringsførelse og retsstatsforhold, uddannelse og sundhed; bemærker, at man trods vedtagelsen af love og administrative bestemmelser sakker bagud med implementeringen; bifalder Kommissionens bestræbelser på at understøtte udviklingen af det sydsudanske retsvæsens kapacitet, især ved at yde teknisk bistand til domstolene og Højesteret; bifalder EU's støtte til Sydsudans Nationale Lovgivende Forsamling;
25. opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og de sydsudanske myndigheder til at arbejde sammen med lokalsamfundene og kvindeorganisationerne om

- at yde og fremme adgang til uddannelse, seksuelle og reproduktive rettigheder og sundhedstjenester for piger og kvinder, herunder adgang til prævention og hiv/aids-tests og behandling, hvis nødvendigt;
26. opfordrer til, at der sikres en regelmæssig overvågning og vurdering af EU-finansierede projekter, herunder af fremskridtene mod ligestilling mellem mænd og kvinder, og til at Europa-Parlamentets underrettes om resultaterne;
  27. opfordrer til at sikre, at lokalsamfundenes og især kvindernes synspunkter tages i betragtning, således at der kan fastsættes klarere målsætninger for projekterne og projekterne kan afpasses efter situationen lokalt og udviklingen;
  28. opfordrer det internationale samfund og især EU og medlemsstaterne til i deres indsats udadtil i samarbejde med de lokale parter og ngo'er at lægge vægt på betydningen af pigers adgang til primær undervisning og på kampen mod analfabetisme blandt voksne, som berører Sydsudan en værdifuld menneskelig kapital, som landet har brug for til sin udvikling og til at styrke det som demokratisk stat;
  29. anbefaler, at der hurtigst muligt indføres et uddannelsessystem, som gør det muligt at opbygge og vedligeholde Sydsudans infrastruktur i form af veje, boliger, vandrensningsanlæg, rensningsanlæg samt el-, informations- og telefonnet osv.;
  30. bifalder EU's støtte til Den Afrikanske Unions Gennemførelsespanel på Højt Plan for Sudan og Sydsudan (AUHIP), idet det samtidigt opfordrer til en revision af panelet med henblik på at vurdere dets effektivitet; beklager, at EU-støtten ikke altid har været fuldstændig synlig;
  31. understreger nødvendigheden af at støtte mekanismer, der vil muliggøre en korrekt og gennemsigtig distribution og forvaltning af olieindtægterne; opfordrer de sydsudanske myndigheder og Den Nationale Lovgivende Forsamling samt de internationale partnere og virksomheder, der befinder sig i Sudan, til at bidrage til større gennemsigtighed i produktionen og brugen af indtægterne herfra; bifalder Den Nationale Lovgivende Forsamlings nylige vedtagelse af loven om forvaltning af olieindtægterne; opfordrer til, at præsidenten hurtigt gennemfører loven, og at alle bestemmelser i loven implementeres hurtigt;
  32. understreger nødvendigheden af at foretage bæredygtige og væsentlige investeringer i infrastruktur, levering af grundlæggende serviceydelser og i udvikling af landbruget i Sydsudan; fastholder, at udvikling af landbruget burde have som hovedformål at garantere fødevarer sikkerheden for befolkningen og diversificering af landets økonomi, som måske er i fare ved, at frugtbare landarealer inddrages ved, at der gives koncession til private udenlandske selskaber til udvinding og eksport af store mængder varer; understreger i denne forbindelse betydningen af jordbesiddelse, der i vidt omfang er blevet forsømt i Sydsudan, hvilket har ført til, at strid om jord er blevet til en af de centrale årsager til konflikt i landet; opfordrer EU til at støtte en indsats omkring jordforvaltning og styrkelse af ejendomsretten i landet, samtidig med at der tages højde for lokale, uformelle ordninger i forhold til tvistbilæggelse og anerkendelse af praktisk ejendomsret;

33. tilskynder den sydsudanesiske regering til at fremme økonomisk diversificering og mindske afhængigheden af kulbrinter; opfordrer Sydsudan til at øge den lokale fødevareproduktion, fremme eksportindustrien og udvikle transportinfrastruktur for at lette adgangen til markederne;
34. understreger det bidrag, som kvinder vil kunne yde til udviklingen af landbruget og landdistriktsøkonomien; opfordrer Sydsudan til at træffe foranstaltninger til at fremme inddragelsen af kvinder i disse økonomiske aktiviteter;
35. minder om vigtigheden af at udvikle og forbedre infrastrukturer, som giver adgang til bedre drikkevand i hele landet og anbefaler, at planlægningen af investeringer i vandkraft forbedres;
36. understreger, at hvis den menneskelige sikkerhed i Sydsudan skal garanteres, kræver det en fornyet indsats fra Sydsudans regerings og dens internationale partners side med henblik på gennemførelse af afvæbning, demobilisering og reintegration af væbnede grupper, samt en bredere reform af sikkerhedssektoren, så der kan opnås en nedbringelse af den stående hærs størrelse og professionalisering, fuld respekt for civil kontrol og kommandovejen samt større respekt for menneskerettighederne blandt de væbnede styrker; opfordrer til, at præsidenten hurtigt gennemfører loven, og at alle bestemmelser i loven implementeres hurtigt;
37. er dybt bekymret over, at kvinder og børn udgør et overvældende flertal af de internt fordrevne personer og flygtninge i forbindelse med de væbnede konflikter i Sydsudan; opfordrer til, at der gennemføres en effektiv overvågning af menneskerettigheder, herunder seksuel og kønsbaseret vold eller krænkelser og overgreb mod børn; opfordrer alle krigsførende parter til at afskaffe straffriheden for gerningsmændene;
38. opfordrer indtrængende den sydsudanske regering til at sikre ligestilling mellem kønnene og sikre, at kvinder kan udøve deres rettigheder og friheder uden at blive udsat for diskrimination på baggrund af køn, race, religiøs eller kulturel overbevisning og national eller social oprindelse;
39. opfordrer de sydsudanske myndigheder til at indføre en familielov, der fastsætter en mindstealder for indgåelse af ægteskab, betingelser for forældremyndighed og en lov, som sætter ind over for kønsbaseret vold, og som navnlig kriminaliserer skadelige traditionelle skikke som kønslig lemlæstelse af piger/kvinder;
40. opfordrer den sydsudanske regering til at ratificere konventionen om fjernelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder (CEDAW) samt FN's konvention om barnets rettigheder;
41. opfordrer Sydsudans regering til fortsat at samarbejde fuldt ud med De Forenede Nationers mission i Republikken Sydsudan (UNMISS) og til at hjælpe FN med at varetage sit mandat, især hvad angår beskyttelsen af civile; opfordrer indtrængende FN-medlemsstaterne til at bevare deres engagement i UNMISS, idet de om nødvendigt på realistisk vis tilpasser dets mandat, idet der tages hensyn til de sydsudanske myndigheders voksende kapacitet til at sikre menneskelig sikkerhed gennem de kommende år;

42. er i lyset af det bidrag, som EU har ydet til FN, forbavset over, at FN ikke har givet EU en privilegeret status i forbindelse med valgobservationsmissioner og deraf følgende beskyttelse af observatørerne og støtte til udførelsen af deres arbejde (sikre boliger, adgang til sundhedspleje);
43. understreger vigtigheden af at erstatte overgangsforfatningen med en permanent forfatning baseret på offentlig høring og støtte; er bekymret over den manglende politiske vilje fra den sydsudanske regerings side; minder kraftigt regeringen om dennes forpligtelser i henhold til præsidentdekretet til at gennemføre en forfatningsmæssig gennemgangsproces, og opfordrer regeringen til at gøre dette inden valget i 2015; opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at følge og støtte en lokalt ejet og styret forfatningsudviklingsproces, hvori alle samfundsgrupper skal inddrages, herunder kvinder og mennesker, der lever i afsidesliggende områder; opfordrer Den Europæiske Unions delegation i Djouba til med udsigt til præsidentvalget i 2015 at overvåge gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastlagt i rapporten fra Unionens valgobservationsmission i 2011;
44. glæder sig over, at Sydsudans præsident har forpligtet sig i forhold til målet om at opnå mindst 25 % kvindelig repræsentation i kabinettet, og opfordrer ham til at styrke kvinders deltagelse i den igangværende forfatningsproces; erindrer om, at kvinder spiller en central rolle i konfliktløsning, fredsopbygningsprocesser og i forbindelse med opbygning af en stabil stat; opfordrer de sydsudanske myndigheder til at sikre, at kvinder inddrages fuldt ud i gennemførelsen af fredsprocessen i forholdet til Sudan; opfordrer det internationale samfund til at fortsætte med at støtte kvindernes deltagelse i samfundslivet på alle niveauer;
45. opfordrer indtrængende den sydsudanesiske regering til at øge bestræbelserne på at opstille en køreplan med henblik på at understøtte overgangsprocessen, indtil den forfatningsmæssige orden og retsstatsforholdene er blevet fuldstændig genoprettet i hele landet, gennem afholdelse af demokratiske, frie, retfærdige og gennemsigtige valg i 2015; opfordrer EU og dets internationale partnere til at øge deres støtte til den kommende valgproces;
46. konstaterer, at der siden den samlede fredsaf tale i 2005 er blevet gjort bestræbelser på at intensivere kampen mod korruption, men at Sydsudans antikorrupsionsramme stadig er i en tidlig udviklingsfase; konstaterer også, at manglende politisk vilje kan hindre gennemførelsen heraf, selv hvor der findes retsinstrumenter; opfordrer Sydsudan til at ratificere de internationale konventioner om bekæmpelse af korruption og anmoder de sydsudanske myndigheder om at udarbejde og gennemføre en integreret strategi til bekæmpelse af korruption; understreger, at det internationale samfund og EU bør hjælpe Sydsudan med landets indsats på området, navnlig ved at øge støtten til kapacitetsopbygning;
47. opfordrer indtrængende den sydsudanske regering til at vedtage medielovgivning for at sikre pressefriheden og beskytte medierne i forbindelse med disses rapporteringsarbejde;
48. opfordrer Sydsudans nationale sikkerhedstjeneste til at sætte en stopper for forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere og journalister og den ulovlige tilbageholdelse og censurering af journalister, som er i modstrid med Sydsudans forfatning, der kræver, at

regeringen garanterer pressefrihed;

49. opfordrer indtrængende de sydsudanske myndigheder til at gennemføre hurtige, effektive og upartiske undersøgelser af alle påstande om trusler og angreb på menneskerettighedsforkæmpere og journalister, og til at kræve de ansvarlige til regnskab i overensstemmelse med internationale standarder; bifalder de skridt, som myndighederne for nylig har taget med at efterforske drabene på civile og påstandene om menneskerettighedskrænkelser begået af sikkerhedsstyrkerne;
50. opfordrer indtrængende Sydsudans regering til at gøre alt, hvad der står i dens magt, for at sætte en stopper for udenretslige henrettelser og til at finde frem til og retsforfølge de sikkerhedsfolk, der beskyldes for drabet på journalisten Isaiah Abraham;
51. opfordrer indtrængende de sydsudanske myndigheder til at styrke kampen mod straffrihed ved at udruste retsvæsenet og det retshåndhævende samfund med redskaber, der er udformet til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og sikre, at gerningsmændene faktisk bliver dømt;
52. anbefaler, at Menneskerettighedsrådet etablerer en hensigtsmæssig mekanisme til opfølgning på situationen vedrørende menneskerettigheder i Sydsudan, eksempelvis en uafhængig ekspert;
53. er absolut modstander af dødsstraf i enhver situation og opfordrer Sydsudan til at træffe konkrete foranstaltninger hen imod en afskaffelse deraf;
54. understreger, at kvinder i Sydsudan mødes af mange former for diskrimination og krænkelser af deres grundlæggende rettigheder, herunder den brede anvendelse af tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, manglen på familieret, kvinders begrænsede deltagelse i politik på alle myndighedsniveauer og seksuel vold og vold i hjemmet; opfordrer den sydsudanske regering til at bekæmpe alle former for diskrimination imod kvinder og bekæmpe analfabetismen ved at forbedre kvinders adgang til uddannelse og derved forbedre deres rolle i samfundet i forbindelse med opbygningen af den nye stat; opfordrer den sydsudanske regering til at udarbejde en national handlingsplan for at sætte en stopper for børneægteskaber ved blandt andet at fremme børns adgang til uddannelse; opfordrer i denne forbindelse – og i betragtning af at traditionel praksis spiller en vigtig rolle i samfundet i Sydsudan – indtrængende den sydsudanske regering til at sætte en stopper for enhver form for diskriminerende traditionel praksis, der anvendes imod kvinder, ved f.eks. at gå sammen med ngo'er med henblik på at uddanne medlemmer af retsvæsenet med respekt på området for menneskerettigheder;
55. glæder sig over oprettelsen af den første sygepleje- og jordemoderskole ved Juba-uddannelseshospitalet, men bemærker, at der er behov for flere kvalificerede sygeplejersker og jordemødre for, at der kan opnås en væsentlig forbedring af mødre- og børnesundheden, og for at få åbnet veje og oprettet flere sundhedscentre efter denne model i hele landet;
56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Sydsudans og Sudans regering, Sydsudans menneskerettighedskommissær, Sydsudans Nationale Lovgivende Forsamling, Sudans

nationalforsamling, Den Afrikanske Union samt De Forenede Nationers generalsekretær.

BEGRUNDELSE

1. Sydsudans vej mod uafhængighed i Sydsudan og ikkeopnåede resultater i CPA

Naivasha-fredsftalen ("Comprehensive Peace Agreement" eller CPA), som i 2005 satte en stopper for 22 års borgerkrig i Sudan, fastsatte efter en frist på fire år, at der skulle afholdes almindelige valg (disse valg afholdtes med forsinkelse i 2009), og der skulle afholdes en folkeafstemning i Sydsudan (den fandt sted i januar 2011). CPA var blevet undertegnet med hele det internationale samfunds støtte. Sidstnævnte satte en ære i at ledsage fredsprocessen indtil dens afslutning og i at finansiere valgene og folkeafstemningen. Dette var ligeledes tilfældet for EU, der udsendte en valgobservationsmission og stillede et omfattende budget til rådighed for at yde teknisk bistand til det første frie sudanesiske valg i over 20 år. Ved folkeafstemningen stemte et massivt flertal af sydsudanesere for deres uafhængighed, uden at en aftale om de væsentlige problemer, der skulle løses, navnlig fastsættelsen af grænserne, var blevet indgået mellem Nord- og Sydsudan. Den endelige valgobservationsrapport konkluderede, at folkeafstemningen havde været troværdig på trods af alvorlige mangler, og at et enestående politisk og organisatorisk mål var blevet opfyldt i betragtning af forsinkelserne. Men folkeafstemningen i Sydsudan var ikke det eneste krav i CPA. CPA fastsatte ligeledes en folkeafstemning om Abyei's status (et grænseområde i det sydlige Khordofan med mange oliereserver) og en løsning af konflikterne mellem de to stater i Sudan, Sydkhordofan og Blå Nil. Konflikterne varer fortsat ved, folkeafstemningen om Abyei kunne ikke afholdes, og høringerne af befolkningen er i øjeblikket stillet i bero. Herudover pålagde CPA de to partier i tilfælde af en deling at nå til enighed i omstridte spørgsmål vedrørende statsborgerskab, magtfordeling, fordeling af rigdomme, navnlig oliereserver, og fordeling af gæld samt at indgå aftaler om sikkerhedsforanstaltninger osv. Men også på disse områder er fremskridtene små.

Det, der blev fastsat ved CPA, er således endnu ikke fuldt ud blevet gennemført, og det internationale samfunds arbejde er ikke afsluttet. Formålet med denne rapport, to år efter at Sydsudan har opnået selvstændighed, er at gøre status over det unge land og over de vanskeligheder, som det står over for, siden disse faktorer er bestemmende for stabiliteten i hele denne del af Afrikas Horn. Yder EU en tilstrækkelig indsats i den forbindelse? Er EU's indsats synlig nok? Fastsætter EU sine prioriteter hensigtsmæssigt? EU er langt fra den eneste aktør i dette spil, idet FN både i Nord- og Sydsudan har indsat sine styrker og anvendt betydelige ressourcer til stabilisering af konfliktområderne (MINUS, MINUSS) samt Abyei (FISNUA) og Darfur (MINUAD). Den Afrikanske Union spiller ligeledes en afgørende rolle. Indgåelsen af internationale samarbejdsaftaler, der blev undertegnet i Addis Abeba den 27. september 2012, med otte supplerende aftaler (vedrørende olie, handel, grænsespørgsmål, bankforretninger, de respektive statsborgeres status, pensioner, visse økonomiske anliggender og sikkerhedsforanstaltninger) og den senere undertegnelse af gennemførelsesplanen for aftalerne (den 12. marts 2013) var mulige på grund af indsatsen fra Den Afrikanske Unions højniveaupanel for Sudan (AUHIP), der består af den tidligere sydafrikanske præsident Thabo Mbeki, den nuværende præsident og de tidligere præsidenter i Burundi og Nigeria, Pierre Buyoya og Abdulsalami Abubakar. EU yder finansiel støtte til panelet. Aftalerne åbnede navnlig op for genåbning og genudnyttelse – efter en pause på over et år – af oliebrøndene i Sydsudan, der var fuldstændigt afhængig af den sudanesiske infrastruktur (olieledninger osv.), men aftalerne er fortsat meget skrøbelige og kan potentielt anvendes som sudanesiske

tvangsforanstaltning, hvilket det seneste tilbageskridt annonceret af præsident al-Bashir (den 9. juni 2013) har vist.

Det internationale samfund har holdt trit med begivenhederne, og USA, EU, Norge og 40 andre regeringer og internationale organisationer mødtes den 16. april 2013 til et forum i Washington. Dette forum markerer starten på et partnerskab, der skal styrke regeringsførelsen, den politiske inklusion ("political inclusiveness"), den bæredygtige udvikling i Sydsudan samt fremskridtene siden landets opnåelse af uafhængighed. Inden for disse rammer har Den Europæiske Union ved siden af trojkaen dannet af USA, Det Forenede Kongerige og Norge spillet en afgørende rolle i udarbejdelsen af en køreplan med henblik på etablering af et Nyt Partnerskab for Sydsudan, der vil føre til en ny kompakt aftale ("New Deal Compact"), der er baseret på gensidige forpligtelser, og som sandsynligvis vil blive vedtaget på en konference om investeringer på højt niveau senere i 2013. Sydsudan skal opfylde visse kriterier, hvad angår forbedring af den økonomiske og politiske styring, den økonomiske forvaltning i den offentlige sektor, forvaltningen af naturressourcer og bekæmpelsen af korruption for at modtage finansiel støtte fra sine internationale partnere, herunder budgetstøtte fra de internationale finansielle institutioner, en statsopbygningskontrakt med Den Europæiske Union samt en multidonorfond til det sydsudanesiske partnerskab ("multi-donor South Sudan Partnership Fund").

2. Økonomisk og menneskelig udvikling

Sydsudan er et af de fattigste lande i verden med 50,6 % af befolkningen, der lever under fattigdomsgrænsen i henhold til standarderne i "årtusindudviklingsmålene". Adgang til drikkevand af god kvalitet er et tilbagevendende problem i tørre perioder. Sundhedssystemet er ligeledes yderst mangelfuldt, og landet er desværre kendt for at have en af de værste sundhedsindikatorer verden over. Et eksempel herpå er, at børnedødeligheden er 153,5 for hver 1 000 børn, og dødeligheden blandt mødre lå på 2 053 dødsfald for hver 10 000 kvinder i 2010 i henhold til tal fra UNICEF. På uddannelsesområdet er der behov for store fremskridt for at bekæmpe analfabetismen (80 % af befolkningen), navnlig blandt kvinder – det højeste tal på verdensplan – og for at bekæmpe skolefravær blandt børn i alderen 6-11 år (over 1 mio., dvs. 64 %), lærermangel og mangler inden for erhvervsuddannelsesområdet.

Sydsudans økonomi er i vid udstrækning stadig afhængig af olien og er således fortsat skrøbelig, hvilket forværres af en begrænset indenlandsk produktion og en stor afhængighed af import. Landet lider under mangel på kvalificeret arbejdskraft inden for alle strategiske økonomiske sektorer. Selv om der er et stort udbud af naturressourcer (olie, jernmalm, kobber, krom, guld, zink, diamanter, wolfram, glimmer, hårdt træ, vandkraft osv.), giver disse ikke tilstrækkelig sikkerhed til at foretage en strukturomlægning, hvorfor deres fulde udnyttelse ikke er mulig. Den økonomiske diversificering er derfor begrænset, og der bør gøres alt for gennem strategier for bæredygtig udvikling og inklusiv vækst ("inclusive growth") at mindske olieafhængigheden. En diversificering kan bl.a. opnås gennem en øget lokal fødevareproduktion, en udvikling af fødevareforarbejdnings- og eksportindustrien i kombination med en opførelse af transportinfrastruktur (vej-, kanal-, jernbane- og luftfartsinfrastruktur), som er afgørende for diversificeringen og vil fremme adgangen til markederne.

Men den økonomiske udvikling afhænger stadig helt af landets politiske udvikling og navnlig af forholdet mellem Nord- og Sydsudan. I 2012 lukkede Sydsudan oliehanen mod Nordsudan og bragte sig selv i fare ved at gøre sig fuldt afhængig af det internationale samfund. Washingtonkonferencen har forsøgt at mobilisere en international støtte for at undgå et socioøkonomisk sammenbrud, der ville få alvorlige politiske følger. Forhandlingerne, der førte til en ny aftale om at genoptage olietransporten mod Nordsudan, gik igen i stå i juni 2013, denne gang foranlediget af Nordsudan. Det, at olien bruges som et våben både i nord og syd, er blot et symptom på, at der mangler enhver for normalitet i forbindelserne mellem disse to lande. Situationen er bestemt bedre end en genoptagelse af krigen, men den medfører en økonomisk afhængighed, som det internationale samfund har svært ved at bære. Der arbejdes på at oprette projekter til olieraffinering og olieeksport til Kenya og Etiopien, men dette vil kun være en midlertidig løsning for Sydsudan og mangler endnu de krævede investorer. Kina er fortsat Sydsudans vigtige handelspartner på dette område.

Politikken er ikke det eneste, der bremser udviklingen i Sydsudan: God regeringsførelse, bekæmpelse af korruption, forvaltning af administrationer og opførelse af infrastruktur er forudsætninger for en bæredygtig økonomisk udvikling. Det er inden for disse områder, Den Europæiske Union og dens medlemsstater kan gøre en forskel. Rådet vedtog i december 2011 en samlet strategi¹ for Sydsudan står over for. Der er allerede stillet 285 millioner euro til rådighed til dette formål under den 9. EUF, hvilket har bragt EU's samlede bidrag op på 830 millioner euro. Strategien skal garantere fødevarer sikkerhed under hensyntagen til naturressourcer, sundhed, uddannelse, retsstatsprincippet, vand og hygiejne i den unge stat.

3. Sikkerhed, humanitær bistand, menneskerettigheder og etablering af retsstatsprincippet

Ud over de politiske spændinger og den aktuelle mangel på en velkonstitueret stat er sikkerheden en af de største udfordringer for den unge stat og bidrager til en vedvarende destabilisering, der ledsages af alvorlige humanitære problemer. I Sydsudan er der i øjeblikket flere ustabile regioner for slet ikke at tale om konflikterne med Sudans bevæbnede styrker:

- Det olierige grænseområde Abyei, som Sydsudan og Sudan strides om gør krav på (kontrolleret af UNISFA), og hvor der er voldsomme vedvarende spændinger mellem Dinka Ngok- og Misseriya-folket. Det skal bemærkes, at de humanitære organisationers adgang til Abyei er blevet stærkt begrænset siden maj 2011, og at ingen af organisationerne har adgang til de nordlige regioner i området Abyei.
- Stammekonflikter eller etniske konflikter i den sydsudanesiske stat Jonglei (navnlig mellem Murle og Lou Nuer) og fjendtligheder mellem SPLA og Davis Yau Yaus civile styrker har også her ført til omfattende befolkningsflugt og alvorlig bekymring for civilbefolkningens sikkerhed. kvægtyveri ("cattle raids") mellem staterne Lakes og Unity, kampen om adgang til ressourcerne osv.). De humanitære organisationers adgang er ikke blevet begrænset af de civile myndigheder i de regioner, der kontrolleres af SSDA.

EU vil fortsat yde omfattende humanitær bistand til Sydsudan inden for rammerne af globale

---

¹ EU Single Response Strategy for South Sudan 2011-2013

finansieringsafgørelser og årlige humanitære gennemførelsesplaner (Humanitarian Implementation Plans – HIPs) ud over den udviklingsbistand, som indgår i LARD (Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling). I lyset af de humanitære krisers grænseoverskridende karakter må det dog tages i betragtning, at tallene fra ECHO generelt omfatter tal for både Sudan og Sydsudan – op til 140 mio. EUR i 2011 og 157 mio. EUR i 2012 (for 2012 var 110 mio. EUR forbeholdt udelukkende Sydsudan).

De væbnede konflikters påvirkning på civilbefolkningen, den massive befolkningsflugt, forfølgelser af menneskerettighedsforkæmpere og af journalister samt plyndringer af kvæg og naturressourcer osv. har imidlertid vist, at det er tvingende nødvendigt for Sydsudan at oprette kontrol og effektiv sikring af dets egne grænser. Selvom de sydsudanske myndigheder allerede har udfoldet bestræbelser på dette område takket være ekstern bistand af et betragteligt omfang (herunder oprettelsen af en national sydsudanesisk polititjeneste (SSNPS), et nationalt råd for sikkerhed og afvæbning (SCND) samt et råd for demobilisering og reintegration (DDR), afvæbningskampagner, et program til personalenedskæringer inden for hæren og reallokering af personale til fængselsvæsenet, en tjeneste til beskyttelse af dyr og planter samt et brandvæsen), er der stadig mange udfordringer, der skal tages op, navnlig en styrkelse af grænse- og migrationsforvaltningen, iværksættelse af kampagner til civil afvæbning, kontrolforanstaltninger, foranstaltninger til registrering af håndvåben og lette våben samt foranstaltninger til styrkelse af lovgivningen hertil, foranstaltninger til bekæmpelse af vold i hjemmet osv.

Kapacitetsudviklingen i Sydsudan for så vidt angår retsvæsenet og retsstatsprincippet er endnu et centralt element til stabilisering og styrkelse af staten. Landet lider under en øget mangel på grundlæggende offentlige tjenester, og tilliden til det sydsudanesiske retsvæsen, der er kendetegnet af korrupktion, er på sit laveste punkt. Der skal tages hånd om de store udfordringer, som f.eks. omfanget af sædvaneretten inden for retsvæsenet, som fastholder en lang række faktiske uligheder (navnlig kønsbaserede uligheder), borgernes meget begrænsede adgang til retsvæsenet eller mangel på visse erhverv, navnlig dommere og advokater. Dette gælder ligeledes behovet for professionalisering og uddannelse af personalet ved domstolene, statsansatte og tjenestemænd i det sudanesiske civilsamfund, hvad angår de juridiske instrumenter og internationale standarder, samt menneskerettighederne. EU's mål på disse områder er at gøre Sydsudan til en "bæredygtig stat med inklusiv udvikling" (Sustainable Inclusive Development State), som koncentrerer sin indsats på tre dagsordener: en dagsorden for statsopbygning (State Building), en dagsorden for nationsopbygning (National building agenda) og en dagsorden for regional integration.

4. Konklusioner

I lyset af denne korte sammenfatning af fremskridtene og de vedvarende udfordringer i Sydsudan står det klart, at Europa er langt fra at opgive denne unge stat efter folkeafstemningen i 2011, og at Europa, i lighed med hele det internationale samfund, har udvist et stærkt engagement. Der er imidlertid stadig en række ubesvarede spørgsmål, som betænkningen skal forsøge at give svar på:

- Engagementet og den fulgte strategi, der er af så væsentlig betydning for Afrikas Horn, er kun blevet drøftet i begrænset omfang i Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har næsten ikke været inddraget i denne strategi, og de anvendte kriterier samt

indsatsområderne har været præget af manglende gennemsigtighed. Det fremtidige Sydsudan kan opnås gennem gode relationer til Nordsudan: Hvilken diplomatisk indsats har EU ydet? Vi har en særlig repræsentant for Afrikas Horn, men synligheden af Den Europæiske Unions engagement i medierne er ikke på højde med omfanget af den bistand, som EU yder. Navnlig er alle politiske forhandlinger mellem Nordsudan og Sydsudan blevet tildelt højniveaupanelet som opgave med præsident Mbeki i spidsen, men de er medfinansieret af Den Europæiske Union. Hvordan undgår vi en tilstand af nykolonialisme uden at miste fordelene ved en EU-finansieret politisk operation? Herudover er den særlige repræsentant, Rosalind Marden, blevet gjort opmærksom på udløbet af sin embedsperiode i slutningen af oktober 2013, mens problemerne i Sydsudan, der langt fra er løst, er blevet mere presserende. Er dette hensigtsmæssigt? Hvordan kan vi evaluere Den Europæiske Unions indsats?

Undertegnelsen af de reviderede Cotonouaftaler vil fremme muligheden for at hjælpe Sydsudan, men vil ligeledes besværliggøre dets forhold til Sudan i betragtning af arrestordren på Sudans præsident al-Bashir. Hvordan skal dette problem løses?

25.10.2013

UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET

til Udviklingsudvalget

om det internationale samfunds indsats på området for udvikling og statsopbygning i Sydsudan
(2013/2090(INI))

Ordfører for udtalelse: Charles Tannock

FORSLAG

Udenrigsudvalget opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til resolutionen "Technical assistance and capacity building for South Sudan in the field of human rights", der blev vedtaget af FN's Menneskerettighedsråd den 27. juni 2013,
- A. der henviser til, at der kun ved hjælp af en samlet tilgang kan tages fat på det bælte af usikkerhed, underudvikling og ringe regeringsførelse, der går tværs gennem Sahel til Afrikas Horn;
- B. der henviser til, at der er iværksat visse foranstaltninger til en reform af sikkerhedssektoren (SSR), såsom oprettelsen af den nationale sydsudanesiske polititjeneste (SSNPS), det nationale råd for sikkerhed og afvæbning (SCND) samt rådet for demobilisering og reintegration (DDR);
- C. der henviser til, at olieproduktionen tegner sig for 98 % af Sydsudans nationale budgetindtægter, hvilket gør Sydsudan stærkt afhængigt af olie; der henviser til, at den indenlandske olieproduktion er begrænset, og at afhængigheden af import er stor; der henviser til, at Sydsudan fortsat er afhængigt af Port Sudan i nord med henblik på sin olieeksport;
- D. der henviser til, at perspektiverne for en mere langsigtet udvikling og statsopbygning i Sydsudan er uløseligt forbundet med den regionale gensidige afhængighed på Afrikas Horn – ikke mindst med hensyn til en løsning på sikkerhedsproblemerne i forholdet til nabolandet Sudan (herunder regionerne Darfur, Kurdofan og Blå Nil), og investeringer i

økonomisk integration med andre regionale partnere;

- E. der henviser til, at holdbar langsigtet stabilitet på Afrikas Horn kun kan opbygges ved hjælp af stærke demokratiske institutioner, en passende rolle og et passende rum for civilsamfundet, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, navnlig for ytringsfriheden, samt solide økonomiske udsigter for samfundet som helhed; der henviser til, at adskillelsen af Sudan og Sydsudan angiveligt har ført til en religiøs konflikt; der henviser til, at et antal personer er flygtet fra Sudan til det overvejende kristne Sydsudan; der henviser til, at antallet af flygtninge fra Sudan til Sydsudan i juni 2013 blev anslået til 263 000¹;
1. gentager sin støtte til Den Europæiske Unions regionale engagement under EU's strategiramme for Afrikas Horn såvel som i forbindelse med den samlede EU-tilgang til Sudan og Sydsudan; bemærker yderligere den geografiske overlappning i Sahelregionen og dens politiske, økonomiske og sociale udfordringer, som er indbyrdes forbundne; opfordrer derfor Den Europæiske Union til at samordne sin strategi for regionen som helhed mere effektivt, specifikt ved at forbinde målene og anvendelsesområdet for EU's strategiramme for Afrikas Horn med målene og anvendelsesområdet for EU's strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel; tilskynder til, at der i forbindelse med begge instrumenter tages særligt hensyn til menneskerettighederne på en snævert samordnet måde; opfordrer desuden Den Europæiske Union til at inddrage sine særlige repræsentanter for Sahel og for menneskerettighederne samt sin særlige repræsentant for Afrikas Horn i indsatsen for at imødegå de aktuelle udfordringer i denne region og til at forpligte sig til en omfattende dialog med de regionale partnere med henblik på at forbedre samarbejdet og fremme udviklingen;
  2. understreger, at det er vigtigt at støtte den nye stat Sydsudan, navnlig med at gennemføre fredsprocessen med Sudan og oprette demokratiske og ansvarlige institutioner, som sikrer retsstatsprincippet, menneskerettighederne, udvikling og bæredygtig forvaltning af landenes ressourcer til gavn for begge befolkninger; understreger det forhold, at konflikt og usikkerhed fortsat er kritiske faktorer, der giver anledning til menneskelig lidelse, især blandt de mest udsatte, og undergraver udviklingsperspektiverne;
  3. opfordrer indtrængende de sydsudanesiske myndigheder til at efterleve FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 2109, håndhæve retsstatsprincippet, leve op til deres ansvar for så vidt angår beskyttelse af civilbefolkningen og respektere borgernes grundlæggende rettigheder; opfordrer ligeledes de sydsudanesiske myndigheder til at optrappe deres indsats for at tackle det omfattende og voldelige kvægtveri, som traditionelt finder sted i landets landdistrikter;
  4. fremhæver betydningen af, at Den Europæiske Union arbejder sammen med multilaterale partnere og donorer om at støtte Sydsudan på dets vej til demokrati; glæder sig i denne forbindelse over bidraget (4,9 mio. USD) fra Den Europæiske Union til Den Internationale Organisation for Migration, som vil lette dialogen og kommunikationen mellem de forskellige stammer og klaner om, hvorledes de knappe ressourcer (vand, græsningsarealer) kan deles i en situation med stigende vold blandt forskellige samfundsgrupper; glæder sig over det arbejde, De Forenede Nationers Organisation for

---

¹ FN's Højkommissariat for Flygtninge, "CAP for South Sudan, Mid-Year Review 2013".

Uddannelse, Videnskab og Kultur (UNESCO) har udført med at bevare de historiske arkiver, idet de udgør et vigtigt redskab for Sydsudan i statsopbygningsprocessen; opfordrer indtrængende den sydsudanesiske regering til – i betragtning af det internationale samfunds øgede bevidsthed om kemiske våben – hurtigst muligt at undertegne og ratificere konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse, såvel som andre konventioner om våbenkontrol og nedrustning, inklusive dem, der er bestemt til at tackle ulovlige og ukontrollerede strømme af håndvåben og lette våben;

5. opfordrer til en regelmæssig gennemgang af EU's strategiramme for Afrikas Horn og EU's samlede tilgang til Sudan og Sydsudan for at sikre, at de politiske instrumenter og ressourcer er skræddersyede til at støtte fredsprocessen og opbygningen af demokrati, herunder forberedelserne til valget i 2015; bemærker, at de fremtidige mandater for EU's særlige repræsentanter i denne region, herunder beslutninger om at sammenlægge stillinger, bør overvejes i forbindelse med denne politikgennemgang og i forhold til den politiske virkelighed på stedet;
6. opfordrer indtrængende myndighederne i Sudan og Sydsudan til fuldt ud at gennemføre den samlede fredsftale, i henhold til hvilken de to stater opfordres til at tackle spørgsmålene vedrørende deling af magten, statsborgerskab, olieindtægter og deling af gælden; understreger, at der til trods for betydelige meningsforskelle mellem regeringerne i Khartoum og Juba, især vedrørende den kontroversielle folkeafstemning om Abyei, som skulle være afholdt i oktober 2013, er positive tegn på samarbejde mellem de to regeringer, såsom initiativet til at tillade trafik over grænsen som et forberedende skridt til indgåelsen af handelsaftaler mellem de to lande; påskønner de fremskridt, som Den Afrikanske Union har gjort ved at bringe præsidenterne for henholdsvis Sudan og Sydsudan sammen for at tilskynde til gennemførelse af samarbejdsaftalerne; opfordrer Sudan og Sydsudan til at genoptage forhandlingerne om olieforsyningen til den nordlige del;
7. opfordrer Den Europæiske Union til at forlænge mandatet for sin særlige repræsentant for Sudan og Sydsudan efter den 31. oktober 2013 på grund af de aktuelle ustabile forhold mellem de to lande; opfordrer indtrængende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at forøge sine diplomatiske bestræbelser på at forbedre handelsforbindelserne mellem Sydsudan og Sudan og yde støtte ved at hjælpe flygtningene; opfordrer det internationale samfund, navnlig De Forenede Nationer, Den Europæiske Union og Den Afrikanske Union, til at samarbejde for at få gennemført en SSR (reform af sikkerhedssektoren), herunder til at fremme UNMISS' arbejde, grænsekontrol og afvæbning af civilbefolkningen, i Sydsudan;
8. understreger betydningen af den samarbejdsftale, herunder sektoraftalerne, mellem Sudan og Sydsudan, der blev undertegnet i Addis Ababa den 27. september 2012; understreger imidlertid sin bekymring over den sudanesiske regerings ensidige meddelelse om at lukke for olieeksporten fra Sydsudan og indefryse alle sektoraftaler, idet dette er en foranstaltning, som vil skade begge landes økonomier og øge de regionale spændinger; opfordrer begge regeringer til at arbejde sammen med Den Afrikanske Unions højniveaupanel for at vende tilbage til samarbejdsaftalen, til at standse støtten til væbnede oprørsgrupper, til fuldt ud at støtte op om aftalen om den demilitariserede sikkerhedszone

langs grænsen, der overvåges af FN's udvidede, midlertidige sikkerhedsstyrke i Abyei, og til at træffe forberedelser til en folkeafstemning om Abyeis fremtidige status;

9. opfordrer den sydsudanesiske regering til at følge FN's Menneskerettighedsråds henstillinger om at gennemføre alle de internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter, den har tiltrådt, samt til at forbedre retssystemet og styrke uafhængigheden af den sydsudanesiske menneskerettighedskommission; opfordrer endvidere Den Europæiske Union til at sikre, at fremme af demokrati og etablering af gunstige vilkår for menneskerettighedsorganisationerne udgør væsentlige elementer i EU's udviklingsbistand til Sydsudan; opfordrer Den Europæiske Union til at sikre, at der i forbindelse med udviklingsbistanden til Sydsudan tages nøje hensyn til kvinders og pigers rettigheder i landet, særlig gennem støtte til kvindeorganisationer samt ved at sætte en stopper for børneægteskaber og børnearbejde; opfordrer til harmonisering af sædvaneretten og den almindelige lovgivning og fremhæver betydningen af, at der oprettes et særskilt retssystem for mindreårige med henblik på at forebygge ulovlig fængsling og beskytte børns rettigheder; fordømmer de sydsudanesiske myndigheders vilkårlige tilbageholdelser og chikane af journalister, som ngo'er har rapporteret om, da dette fører til "de facto"-censur; opfordrer de sydsudanesiske myndigheder til at sørge for, at gerningsmændene bag sådanne forbrydelser imod journalister drages til ansvar og retsforfølges;
10. noterer sig henstillingen fra Den Afrikanske Union til regeringerne i Khartoum og Juba om, at der skulle afholdes en folkeafstemning om den omstridte region Abyei i oktober 2013; opfordrer de sydsudanesiske myndigheder til at sikre, at Misseriya-nomaderne kan deltage i folkeafstemningen, idet Khartoum i modsat fald modsætter sig afholdelsen heraf; glæder sig over erklæringen fra de sydsudanesiske myndigheder, hvori der mindes om, at Misseriya-folket altid har haft fri adgang til vand og græsarealer i Abyei, og det påpeges, at de fortsat vil have denne rettighed i fremtiden; agter at holde nøje øje med resultaterne af det møde, som 15 statschefer fra Den Afrikanske Union afholdt om dette spørgsmål i New York den 23. september 2013;
11. understreger betydningen af, at den sydsudanesiske befolkning får demonstreret værdien og effektiviteten af deres nye demokratiske stat, herunder dannelsen af en stabil regering, der ikke handler ved hjælp af vilkårlige præsidentdekreter, og som sikrer adskillelse af den udøvende, den lovgivende og den dømmende magt samt respekterer menneskerettighederne og mediefriheden, forebygger og sætter ind over for korrupsion og leverer offentlige tjenester og infrastruktur, herunder i landdistrikter uden for Juba; beklager dybt korrupsionens konsekvenser for denne nye stat og opfordrer det internationale donorsamfund, inklusive Den Europæiske Union, til omhyggeligt at vurdere Sydsudans evne til at løse dette problem; opfordrer endvidere Sydsudan til at øge sine bestræbelser på at bekæmpe korrupsion, herunder præsident Kiirs initiativer over for højtstående embedsmænd, og til samtidig at opmuntre regeringen til at gå videre med gennemførelsen af sin udviklingsplan, blandt andet ved at diversificere landets økonomi væk fra afhængighed af olieeksport;
12. tilskynder den sydsudanesiske regering til at fremme økonomisk diversificering og mindske afhængigheden af kulbrinter; opfordrer Sydsudan til at øge den lokale fødevareproduktion, fremme eksportindustrien og udvikle transportinfrastruktur for at

lette adgangen til markederne.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	24.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 53 -: 1 0: 3
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaecker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Willy Meyer, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Sophocles Sophocleous, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Charalampos Angourakis, Reinhard Bütikofer, Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Emilio Menéndez del Valle, Doris Pack, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke

4.10.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Udviklingsudvalget

om det internationale samfunds indsats på området for udvikling og statsopbygning i
Sydsudan
(2013/2090(INI))

Ordfører for udtalelse: Andrea Češková

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at sydsudanske kvinder og piger har verdens højeste dødelighed blandt mødre, og at en ud af syv kvinder i Sydsudan vil dø under eller umiddelbart efter nedkomst¹; der henviser til, at den største årsag til dødelighed blandt mødre er infektioner og/eller blødninger, og til at der i Sydsudan er alvorlig mangel på basalt lægeudstyr og kvalificerede sygeplejersker og jordemødre;
- B. der henviser til, at det anslås, at 48 % af piger i alderen 15-19 år tvangsgiftes i Sydsudan og til, at 12-årige piger efter sigende også skulle være blevet tvangsgiftet, hvilket direkte påvirker pigernes skolegang, idet kun 39 % af eleverne i underskolen og 30 % i overbygningen er piger;
- C. der henviser til, at den holdning, at piger er deres fars eller ægtemands ejendom, er en dybt forankret del af det medgiftssystem, der eksisterer i Sydsudan;
- D. der henviser til, at vold i hjemmet anses for en rodfæstet social norm i hele Sydsudan og til, at 82 % af kvinderne og 81 % af mændene mener, at en kvinde bør tolerere vold i hjemmet og holde problemet inden for familien²;
- E. der henviser til, at den demokratiske genopbygning får et bredere perspektiv, når flere kvinder involveres i konfliktløsningsprocesser og politisk beslutningstagning;

---

¹ Humanitarian news and analysis, rapport om "Women's Security in South Sudan" 2012.

² "Conflict and Health", marts 2013.

- F. der henviser til, at 80 % af den voksne befolkning, hvoraf mange er kvinder, er analfabeter;
- G. der henviser til, at kvinder spiller en central rolle for nedbringelse af fødevarer- og ernæringsusikkerheden og kan bistå med at øge landbrugets produktivitet;
1. glæder sig over oprettelsen af den første sygepleje- og jordemoderskole ved Juba-uddannelseshospitalet, men bemærker, at der er behov for flere kvalificerede sygeplejersker og jordemødre for, at der kan opnås en væsentlig forbedring af mødre- og børnesundheden, og for at få åbnet veje og oprettet flere sundhedscentre efter denne model i hele landet;
  2. opfordrer indtrængende de sydsudanske myndigheder til at styrke kampen mod straffrihed gennem uddannelse af retsvæsenets og det retshåndhævende samfunds udøvere i anvendelse af redskaber, der er udformet til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og sikre, at gerningsmændene faktisk bliver dømt;
  3. opfordrer de sydsudanske myndigheder til at indføre en familielov, der fastsætter en mindstealder for indgåelse af ægteskab, betingelser for forældremyndighed og en lov, som sætter ind over for kønsbaseret vold, og som navnlig kriminaliserer skadelige traditionelle skikke som kønslig lemlæstelse af piger/kvinder;
  4. opfordrer den sydsudanske regering til at ratificere konventionen om fjernelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder (CEDAW) samt FN's konvention om barnets rettigheder;
  5. understreger, at det er nødvendigt at få udryddet alle former for vold mod kvinder, såsom fysisk vold eller tvangsægteskaber, gennem bevidstgørelseskampagner, der oplyser kvinderne om deres rettigheder og mændene om nødvendigheden af at respektere disse rettigheder;
  6. opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og de sydsudanske myndigheder til at arbejde sammen med lokalsamfundene og kvindeorganisationerne om at yde og fremme adgang til uddannelse, seksuelle og reproduktive rettigheder og sundhedstjenester for piger og kvinder, herunder adgang til prævention og hiv/aids-tests og behandling, hvis nødvendigt;
  7. glæder sig over, at Sydsudans præsident har forpligtet sig i forhold til målet om at opnå mindst 25 % kvindelig repræsentation i kabinettet, og opfordrer ham til at styrke kvinders deltagelse i den igangværende forfatningsproces; erindrer om, at kvinder spiller en central rolle i konfliktløsning, fredsbevarende processer samt i opbygningen af en stabil stat, og opfordrer i denne sammenhæng derfor de sydsudanske myndigheder til at sikre, at kvinder inddrages fuldt ud i gennemførelsen af fredsprocessen i forholdet til Sudan; opfordrer det internationale samfund til at fortsætte med at støtte kvindernes deltagelse i samfundslivet på alle niveauer;
  8. opfordrer det internationale samfund og især EU og medlemsstaterne til i deres indsats udadtil i samarbejde med de lokale parter og ngo'er at lægge vægt på betydningen af pigers adgang til primær undervisning og på kampen mod analfabetisme blandt voksne,

som berøver Sydsudan en værdifuld menneskelig kapital, som landet har brug for til sin udvikling og til at styrke det som demokratisk stat;

9. understreger det bidrag, som kvinder vil kunne yde til udviklingen af landbruget og landdistriktsøkonomien; opfordrer Sydsudan til at træffe foranstaltninger til at fremme inddragelsen af kvinder i disse økonomiske aktiviteter;
10. opfordrer det internationale samfund til i samarbejde med ngo'er at fremme udviklingen af foreninger, der kan samle kvinderne og hjælpe dem til at opnå økonomisk selvstændighed;
11. opfordrer til, at der sikres en regelmæssig overvågning og vurdering af EU-finansierede projekter, herunder af fremskridtene mod ligestilling mellem mænd og kvinder, og til at Europa-Parlamentets underrettes om resultaterne;
12. opfordrer til at sikre, at lokalsamfundenes og især kvindernes synspunkter tages i betragtning, således at der kan fastsættes klarere målsætninger for projekterne og projekterne kan afpasses efter situationen lokalt og udviklingen;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	3.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+ : 19 - : 1 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Andrea Češková, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mary Honeyball, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Doris Pack, Angelika Werthmann
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Gesine Meissner

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	5.11.2013
Resultat af den endelige afstemning	+ : 23 - : 1 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Thijs Berman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Eduard Kukan, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	María Muñoz De Urquiza, Bogusław Sonik